

РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА

при участието на секретаря ЛИЛИЯ П. ПЕТКОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА Гражданско дело № 20221110148705 по описа за 2022 година

Производството е исково по молбата на „...“, **ЕИК ...**, представляван от Д.Д., със седалище в гр.С..., прехвърлено в търговското предприятие на „...“ АД, ЕИК ... в хода на делото чрез юрисконсулт М.прямо **К. К. А. ЕГН: ******* с адрес в Со/адрес/ с назначен по делото особен представител адв. Р. с искане за постановяване на установително решение спрямо ответника, за това, че дължи на ищеца по договор за потребителски заем с № CARU-17252139/ 02.09.2019, сключен с ищеца - сумата от **16 195.85 лева** като вземане за главница, **1 014.20 лева** като вземане за възнаградителна лихва за периода от 05.07.2020 г. до 05.12.2021 година, сумата от **2 389.41 лева** като вземане за мораторна лихва за периода от 05.08.2020 г. до 16.01.2022 г. и законната лихва за забава от датата на сезиране на съда със заявление за издаване на заповед за парично задължение по чл. 410 ГПК – 27.01.2023г. до окончателното изплащане на вземането.

Излага се, че съгласно договорките между страните в задължение на кредитодателя е било да отпусне в заем общ сума от 20 000.00 лева със срок на изплащане от за 27 месеца, считано от датата на сключване на договора 02.09.2019г. до 05.12.2021г. по погасителен план, в който са отразени падежите на месечените вноски, техния размер и размер на оставащата главница. Размерът на месечните вноски е равен от 984.05 лева, в които са включени годишен процент на разходите. Определена е и такса ангажимент,

срещу плащането на която договорът се сключва при фиксиран лихвен процент по смисъла на § 1, т. 5 от ЗПК, при съдържащите се в договора условия, размери и срокове, която такса се заплаща при усвояване на кредита – удържана сума в поле „Такса ангажимент“ от общия размер на кредита.

Твърди се, че лихвеният процент по договора е фиксиран за срока на договора с начална дата за изчисляване датата на подписване на договора при допускането, че в годината има 365 дни. Излага се, че заемната сума е преведена по банкова сметка на длъжника, посочена от него. При горното и на основание на чл. 3 във връзка с чл.4 от Договора е възникнало задължение за погасяване на усвоената сума на 27 месечни вноски, всяка от по 984.05 лева, като в чл. 5 от договора е предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата. По смисъла на сключено между ищеца и ответника споразумение за отсрочване на погасителни вноски и на основание т. 1 размерът на месечната погасителна вноска и срокът на кредита са се изменили съобразно нов ПП, обективизиран в споразумението, а именно брой на погасителните вноски 27 с нов размер на вноската от 984.05 лева.

Навежда се, че обезщетението за забава е равно на ОЛП, обявен от БНБ в сила от 1 януари, съответно от 1 юли на текущата година плюс 10% като ЛП от 1 януари на текущата година са приложими за първото полугодие на съответната година, а ЛП в сила от 1 юли са приложими за второто полугодие. Обезщетението за забава се изчислява на дневна база като дневният ѝ размер за просрочени задължения е равен на 1/360 част от годишния размер, определен в предходното изречение.

Твърди се, че длъжникът е преустановил плащането на вноските по договора с № CARU-17252139 на 05.07.2020 г., като към тази дата са били погасени 6 месечни вноски и на основание чл. 5 вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ е станало изискуемо в пълен размер при просрочи на две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в настоящия случай е 05.08.2020 г.

С тези твърдения се желае решение на съда за установяване вземанията на ищеца на договорно основание по договор с № CARU-17252139/ 02.09.2019г. и спазване на процедурата по чл.47, ал.5 от ГПК, за които е

издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 4286/2022г по описа на РС – София и , а именно за сумите: 16195.85 лева - главница, 1014.20 лева възнаградителна лихва за периода от 05.07.2020г. до 05.12.2021г., 2389.41 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.08.2020 до 16.01.202г. ведно със законната лихва, считано датата на сезиране на съда до окончателното изплащане на вземането. Ангажират се доказателства и се претендират разноски.

В срока за отговор е депозиран такъв от назначения особен представител, с който се излага, че искът е неоснователен – не се доказва изискуемостта на вземанията да е настъпила и да е съобщена на длъжника, оспорва се размерът на отпусната в заем сума; навежда се недействителност на договора на основание чл. 10 от ЗПК – шрифт и формат не по – малък от 12. При горните твърдения се желае решение за отхвърляне на иска като не се ангажират доказателства и не се оспорват ангажираните от ищеца.

Искът е с правно основание по чл.415 от ГПК във вр. с чл.79 от ЗЗД, чл. 240 от ЗЗД във вр. с чл.9 от ЗПК и чл.86 от ЗЗД.

Съдът след като обсъди събраните по делото доказателства и изложените твърдения на страните намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От ч.гр.дело с № 4286/2022г. по описа на СРС се установява, че за сумите по исковото дело е издадена заповед по чл. 410 от ГПК от 14.02.2022г. в полза на ищеца, която е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, с оглед на което е предявен и иска по настоящото дело.

Спорни по делото са всички факти включително и обстоятелството дали е налице валидно възникнало заемно правоотношение между страните. В процесния случай процесният договор попада в приложното поле на Закона за потребителския кредит (ЗПК), тъй като се касае за предоставяне на кредит под формата на заем (чл.9, ал.1, предл.1 от ЗПК), заемателят е физическо лице, което при сключването на договора действа извън рамките на своята професионална или търговска дейност, т. е. е "потребител" по смисъла на чл. 9, ал. 3 от ЗПК, а заемодателят е юридическо лице, което предоставя кредита в рамките на своята професионална или търговска дейност, съответно представлява "кредитор" по смисъла на чл. 9, ал. 4 от ЗПК или процесният договор е с характер на потребителски кредит по смисъла на ЗПК.

Според легалната дефиниция, дадена в разпоредба на чл. 9 ЗПК (в редакцията му към датата на възникване на иския договор , ДВ бр.17/26.02.2019г.) договорът за потребителски кредит е такъв, по който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане срещу задължение на длъжника- потребител да върне предоставената парична сума. Условие за неговата действителност е писмената форма - чл. 10, ал. 1 ЗПК . За да е действителен освен това че трябва да е сключен в писмена форма, същият следва да отговаря на изискванията, формулирани от законодателя в глава втора, раздел първи – чл. 5, разпоредбите на глава трета от ЗПК и по – конкретно чл.10, чл.11, ал.1 и 2 от Закона.

Съгласно чл.5, ал. 1 преди потребителят да е обвързан от предложение или от договор за предоставяне на потребителски кредит, кредиторът или кредитният посредник предоставя своевременно на потребителя съобразно изразените от него предпочитания и въз основа на предлаганите от кредитора условия на договора необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит, която информация съгласно ал. 2 се предоставя във формата на стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити съгласно приложение № 2. Тези формуляри трябва да бъдат попълнени изцяло от кредитора – чл.5, ал. 5 от Закона. Според чл.11, ал.1, т.9 от ЗПК в договора за ПК следва да бъдат посочени лихвения процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент; ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички приложими лихвени проценти; методиката за изчисляване на референтния лихвен процент съгласно чл. 33а – чл.9а; годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин – чл.10, условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за

размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването; - чл.11 и не на последно място според разпоредбата на чл.10, ал.1 от ЗПК договорът следва да бъде с шрифт не по – малък от шрифт 12.

В конкретния случай заемотателят не е предоставил нито предложение за сключване на договора, нито пък попълнен от кредитоискателя единен европейски формуляр към предложението и договора, което е в противоречие на чл.5, ал.1 от ЗПК. И най – вече при стореното от ответника оспорване действителността на договора на основание не спазен шрифт – 12, за което не се ангажираха доказателства от ищеца, съдът намира, че са налице пропуски при договарянето и сключване на твърдения договор за заем, които водят до неговата недействителност като сключен при противоречие с императивни норми от ЗПК и на основание чл.20, ал.1, предл. първо и чл.22, ал.1 от ЗПК същият следва да се приеме за недействителен и не пораждащ права и задължения между страните по него.

Отделно от това съгласно разпоредбата на чл.9 от ЗПК кредиторът следва да докаже, че е предоставил заемната сума било то към датата на сключване на договора или в по- късен момент, а доказателства и в тази връзка не бяха ангажирани от ищеца. Не се ангажираха доказателства и досежно указаната от съда тежест в доклада му по чл.146 от ГПК за размер на исковите претенции като молбата за ангажиране на такива е постъпила в съда на 14.12.2023г. или почти седмица след заседанието по събиране на доказателствата.

С тези съображения настоящият състав приема, че исковите за главница и акцесорните такива за възнаградителна и законова лихва за недоказани и като такива неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Мотивиран от изложеното Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите с правно основание по чл.415 от ГПК във вр. с чл.79 от ЗЗД, чл. 240 от ЗЗД във вр. с чл.9 от ЗПК и чл.86 от ЗЗД на „..., ЕИК ..., представляван от Д.Д., със седалище в гр.С..., прехвърлено в търговското

предприятие на „...“ АД, ЕИК ... в хода на делото чрез юрисконсулт М.прямо **К. К. А. ЕГН: ******* с адрес в Со/адрес/ с назначен по делото особен представител адв. Р. за установяване на вземания спрямо ответника по договор за потребителски заем с № CARU-17252139/ 02.09.2019 за сумите - **16 195.85 лева** като вземане за главница; **1 014.20 лева** като вземане за възнаградителна лихва за периода от 05.07.2020 г. до 05.12.2021 година; сумата от **2 389.41 лева** като вземане за мораторна лихва за периода от 05.08.2020 г. до 16.01.2022 г. и законната лихва за забава от датата на сезиране на съда със заявление за издаване на заповед за парично задължение по чл.410 ГПК – 27.01.2023г. до окончателното изплащане на вземането, които са предмет на издадена по чл. 410 от ГПК от 14.02.2022г. заповед по гр.д. № 4286/ 2022г. по описа на СРС.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните за неговото постановяване

Съдия при Софийски районен съд: _____